

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ መጻሕፍት ቁጥር ሰማንያ አንድ
/ሰማንያው አሐዱ/ ነው። 318 ሊቃውንት የወሰደው ናቸው።
/ፍትሐ ነገሥት በሁለተኛው አንቀጽ መጻሕፍት/ በቀጥታ ወደ መጽ
ሐፍቱ ዝርዝር ከመግባታችን በፊት ስለ ቅዱሳት መጻሕፍቱ አሰባሰብ
ጥቂት በአንድ ጊዜ ተጠርዞ የተሰጠ ወይም የተገኘ ሳይሆን የተለያዩ
ወቅት በአንድ ጊዜ ተጠርዞ የተሰጠ ወይም የተገኘ ሳይሆን የተለያዩ
ክፍሎች በተለያዩ ጸሐፊያን እና ዘመናት የተጻፉ ናቸው።

ከሰሌዳ ይልቅ በአብዛኛው ቅዱሳት መጻሕፍት በብራና እየተጻፉ
ተጠቅልለው ይቀመጡ ነበር። «ሰማያትም እንደ መጽሐፍ ጥቅስ
ይጠቀሱላቸው» በሚለው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል «እንደ መጽሐፍ ጥቅስ»
የሚለው ሐረግ የገባው ለምሳሌያዊ ገላጭነት ቢሆንም ቅሉ በጥንት
ዘመን መጻሕፍት ተጠቅልለው ይቀመጡ እንደነበር የሚያስረዳ
እውነታም አለው። ኢሳ.34÷4።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ናዝሬት በሚገኘው
ምክራብ ያነበበው የነቢዩ የኢሳይያስ መጽሐፍ ጥቅልል ነበረ። ይህ
ንንም ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ «የነቢዩንም የኢሳይያስን መጽሐፍ ሰጡት
መጽሐፍንም በተረተረ ጊዜ የጌታ መንፈስ በእኔ ሳይ ነው ተብሎ የተ
ሄደበትን ሰፍራ አገኘ። መጽሐፍንም ጠቅሰሎ ስሕገልጋዩ ሰጠውና ተቀመጠ።»
በማለት ጽፎታል። ሉቃ. 4÷17-20።

ከዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የምንረዳው ቅዱሳት መጻሕፍት
በምክራብ እየተጠቀሱሉ ከመቀመጣቸው ሌላ ለየብቻቸው በአንድነት
ሳይጠረዙ እንደነበሩም ጭምር ነው። ለጌታችን የተሰጠው የኢሳይያስ
መጽሐፍ ብቻ ነውና።

ቅዱስ ጳውሎስም «... ከሕዳንነትህም ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን
በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሲሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍትን
ወወቀሃል። ... የእግዚአብሔር መንፈስ ያሰበት መጽሐፍ ሁሉ ስትምህርትና
ሰተገሣጽ ልብንም ሰማቅናት በጽድቅም ሳሰው ምክር ደግሞ ይጠቅማል።»
ባለው ውስጥ «ቅዱሳት መጻሕፍት» ብሎ መናገሩ በእርሱ ዘመን ቅዱ
ሳት መጻሕፍቱ በአንድ ሳይተሰብስበው ሳይጠረዙ እንደነበሩ ያመ
ለክታል። 2ጢሞ.3÷15-17። የሁሉንም መጻሕፍት ጠባይ ሲገልጥ ግን
«የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ» ብሏል።

በቅዱስ ጳውሎስ ዘመን ቅዱሳት መጻሕፍት ምንም እንኳን
የተሰባሰቡ ቢሆኑም በአንድ ሳይ ግን ሳይጠረዙ እንደነበሩ ሌላ ማስረጃ
እንጂምር። ሐዋርያው ለልጁ ለቅዱስ ጢሞቴዎስ በላከው መልእክት
«ስትመጣ በጢርአዳ ከአከርዳ ዘንድ የተወሁትን በርካታና መጻሕፍትን

ይስቀንም በብራና
ተጽፈው የነበሩ
2ጢሞ.4÷13።
«መጽሐፍን» ባለ
የተጻፈውን» ይል
ከብራና ውጭ በ
ያመለክታል።*

ይህን አባባ
ሳይ ያለው የኢት
ጃንደረባ ... በሠረ
ይላል። ሥራ.8÷2

በዚያ ወቅት
ራቸው ባይጠረጠ
ዳንዱ የመጽሐፍ
ይታወቅ ነበር።

ቅዱሳት መ
መጽሐፍ ከተጻፈ
ብዛታቸውንና ዓይ
ኪዳን ከፍተኛ ጥ
መሪያው መቶ ክ

ቅዱሳን ሐ
ቀኖናትን ደንግገ
ቀኖና ስለ ቅዱሳት

ከዚያም በኋላ
በ419 እ.ኤ.አ. ዓ
/ካርቴጅ/ በተካሄዱ
ጥረት ተደርጓል።

ከዚህም ሌላ
እውነተኛችን ቅዱ
ቅዱስ አትናቴዎ
መልእክቱ ሳይ የቅ

* ቃ ለ እግዚአብሔር በድንጋጌ
ኢር.36÷2-321 ኢሳ.30÷81
**ዳቦታው በውጭ 81

ይስቀንም በብራና የተጻፉትን ስምጣስኝ።» ሲል በክፍል በክፍላቸው ተጽፈው የነበሩ የተለያዩ መጻሕፍት እንደነበሩ ያጠይቃል። 2ጢሞ.4÷13። በአንድ ላይ ተጠርዘው ቢሆን «መጻሕፍቱን» ሳይሆን «መጽሐፉን» ባለ ነበር። እንዲሁም «በብራና የተጻፉትን» ከሚል «በብራና የተጻፈውን» ይል ነበር። «ይስቀንም በብራና የተጻፉትን» የሚለውም ከብራና ውጭ በሌላ /ለምሳሌ በሰሌዳ/ ላይም የተጻፉ እንደነበሩ ያመለክታል።*

ይህን አባባል በበለጠ ግልጽ የሚያደርገው በሐዋርያት ሥራ ላይ ያለው የኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ታሪክ ይሆናል። «ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ... በሠረገሳ ተቀምጦ የነበረን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ...» ይላል። ሥራ.8÷28።

በዚያ ወቅት ምንም እንኳን ሌሎች ቅዱሳት መጻሕፍት መኖራቸው ባይጠረጠርም በአንድነት ባለመጠረዛቸው ምክንያት እያንዳንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እንዲህ የእገሌ መጽሐፍ በመባል ይታወቅ ነበር።

ቅዱሳት መጻሕፍትን መሰብሰብ የተጀመረው የመጀመሪያው መጽሐፍ ከተጻፈበት ጊዜ ጀምሮ መሆኑ ግልጽ ነው። ሆኖም ግን ብዛታቸውንና ዓይነታቸውን ለይቶ ለማወቅ ሲባል በተለይ በሐዲስ ኪዳን ከፍተኛ ጥረት ተደርጓል። ይህም ሥራ የተጀመረው በመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን በሐዋርያት ነው።

ቅዱሳን ሐዋርያት አጠቃላይ ስለ ሥርዓተ ቤተክርስቲያን 85 ቀኖናትን ደንግገዋል። ከእነዚህም ውስጥ 85ኛው ድንጋጌ ወይም ቀኖና ስለ ቅዱሳት መጻሕፍት የሚናገር ነው። **

ከዚያም በኋላ በሎዶቅያ በተካሄደ ጉባኤ እና በ393፣ በ399 እና በ419 እ.ኤ.አ. ዓ.ም በሰሜን አፍሪካ ትገኝ በነበረችው ቅርጣግና /ካርቲጅ/ በተካሄዱት ጉባኤዎች ቅዱሳት መጻሕፍትን ለይቶ ለማወቅ ጥረት ተደርጓል።

ከዚህም ሌላ በ325ዓ.ም እ.ኤ.አ በኒቅያ በተካሄደው ጉባኤ ላይ እውነተኛቸውን ቅዱሳት መጻሕፍት ለመሰብሰብ በተወሰነው መሠረት ቅዱስ አትናቴዎስ ሐዋርያዊ በ367ዓ.ም በ39ኛው የትንሣኤ መልእክቱ ላይ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቁጥርና ዓይነት አስታውቋል።

* ታላ እግዚአብሔር በድንጋይ፣ በክርታስ፣ በሰሌዳ እና በብራና ላይ ይጻፍ ነበር። ኢዮ.19÷23-24፣ ኢር.36÷2-32፣ ኢሳ.30÷8፣ 2ጢሞ.4÷13።

**ዲበኩሱ ዘውዴ 81 ቅዱሳት መጻሕፍትና ምንጮች ቀኖናት ገጽ 35-57

እንዲሁም ቅዱስ ጉርጉርዮስ ዘእንዚናዙ /ነባቤ መለኮት-
ታላሎጉስ/ በዘመኑ ተነሥተው የነበሩ ከሃድያን እንዳንድ የሐሰት
መጻሕፍትን ከቅዱሳት መጻሕፍት ተራ እንዲገቡ ያታልሉ ስለነበር
የቅዱሳት መጻሕፍትን ብዛትና ዓይነት አስታውቆ ነበር፡፡**

የካርቴጃ ጉባኤ ከተካሄደ በኋላ ቅዱሳት መጻሕፍትን በአንድ
ላይ መጠረዝ እንደተጀመረ ይነገራል፡፡ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የሁሉም
ቅዱሳት መጻሕፍት መድብል /ጥራዝ/ «መጽሐፍ ቅዱስ» ተብሎ
መጠራት ተጀመረ፡፡

ይህም መጽሐፍ የሰማንያ አንድ /ሰማንያ አህዱ/ ቅዱሳት
መጻሕፍት መድብል ነው፡፡ በተለይም በሐዋርያት ከተደነገጉት 85
ቀኖናት 85ኛው ቀኖና ይህንን ያረጋግጣልናል፡፡ ምክንያቱም 81
ቅዱሳት መጻሕፍት እንዳሉ በሚያስረዳው በፍትሐ ነገሥት በአንቀጽ
ሁለት ላይ ስለቅዱሳት መጻሕፍት ተወስኖ የሚገኘው ድንጋጌ ከዚያ
ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ ነውና፡፡ እነዚህን ሁሉ ሰማንያ አንድ
መጻሕፍት የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን አክብራና
ጠብቃ ለአሁኑ ትውልድ አድርጋለች፡፡

ላቲኖች /ሮማውያን/ 73 መጻሕፍትን ሲቀበሉ ግሪካውያን
ደግሞ 76 /77/ መጻሕፍትን ይቀበላሉ፡፡ ግሪካውያን መጽሐፈ
ጦቢትን፣ መጽሐፈ ጥበብን፣ የዲትን፣ ሦስቱን የመቃ ብያን
መጻሕፍትን፣ ሲራክንና ባሮክን ይቀበላሉ፡፡ ይህንንም በ1950
ባሳተሙት መጽሐፍ ቅዱስ አካትተውት ይገኛሉ፡፡ * እነዚህም የሰባ
ሊቃናት ትርጉም በሚባለው የብሉይ ኪዳን የግሪ ትርጉም ውስጥ
ተካትተዋል፡፡***

አባቶቻችን ምንም እንኳን የተለያዩ ግፍና ስደት
የተፈራረቀባቸው ቢሆኑም ጦርነትም ሆነ ስደት ሲመጣባቸው
ከራሳቸው ሕይወት ይልቅ ለቅዱሳት መጻሕፍትና ለንዋያተ ቅድሳት
ቅድሚያ ስለሚሰጡ በሌሎች ክፍለ ዓለማት ጨርሶ የማይገኙትን
መጻሕፍት ሁሉ ከእነሙሉ ክብራቸው ጠብቀው አቆይተውልናል፡፡
ቀደምት አበው መጻሕፍቱን ለመቅረጽ ሲሉ በግና ፍየል ያረቡ ነበር፡፡
ቀለምም ሲያጡ ከሰውነታቸው ደም እየቀዱ የጸፉበትም ዘመን
እንደነበረ ይነገራል፡፡ አብያተ ክርስቲያናት በተለያዩ አረመኔዎች
ለቃጠሉ ሲዳረጉ መጻሕፍቱን ለማውጣት እየገቡ እነርሱ እየተቃ
ጠሉ መጻሕፍቱን ግን አትርፈውልናል፡፡ ለዚህም ነው የኢትዮጵያ
ቤተክርስቲያን ብቸኛ የሰማንያ አንድ ቅዱሳት መጻሕፍት ባለቤት
ለመሆን የበቃችው፡፡

** ወጊ ከግሁ
*** ወጊ ከግሁ ገጽ 14 እና 19

6.0

ኢትዮጵያ
በዘመነ ብሉይ እ
ብቸኛ ሀገር ናት፡፡
ተብለው የሚታወቁ
የዚህ ቃል ኪዳን ተ

ከኢትዮጵያ
ተብሎ ይጠራ እንደ

እስራኤላውያን
ይጠሩ እንጂ በሐዳ
በመሆናቸው በብሉይ
የተቀበሉት ሀገራት
ነበሩ፡፡ ኢትዮጵያ
በትመራ የቆየች በ
ጃንደረባ/ አማካኝነት
/በብሉይና በሐዲስ/ ዘ

በብሉይ ኪዳን
ሲተዋጽዖውያን አይደሉት
ይገኛል፡፡ አሞ.9÷7፡፡ ከ
የቅዱሳት መጻሕፍት
የታረመ ምግባር አው
መሆናቸውን ነው፡፡

ሊቀ ነቢያት መ
ደናገራል፡፡ በዚህ ጊዜ እ
ኢትዮጵያዊቷን ያገባል
ርም በማርያምና በአሮጌ
ገናዢ ዘንድ ሰምን አሰራር
16፡፡ ሙሴ እግዚአብሔር
እግዚአብሔር አትዮጵያ
ከሮገን በመጣ መሆኑን
ጊዜ ጀምሮ

6. መጽሐፍ ቅዱስ በኢትዮጵያ

ኢትዮጵያ በዓለም ላይ ከሚገኙት ብዙ ሀገሮች ተለይታ በዘመነ ብሉይ እና በዘመነ ሐዲስ ሁለቱንም ኪዳናት በመቀበል ብቸኛ ሀገር ናት። ምንም እንኳን በዘመነ ብሉይ የቃል ኪዳን ሕዝብ ተብለው የሚታወቁት እስራኤላውያን ቢሆኑም ኢትዮጵያም በወቅቱ የዚህ ቃል ኪዳን ተካፋይ ለመሆን የበቃች ሀገር ናት። ከእስራኤልና

ከኢትዮጵያ በስተቀር ሌላው ክፍለ ዓለም ሀገረ አሕዛብ ተብሎ ይጠራ እንደነበር ራሱ መጽሐፍ ቅዱስ ምስክርነቱን ይሰጣል።

እስራኤላውያን በዘመነ ብሉይ የቃል ኪዳን ልጆች እየተባሉ ይጠሩ እንጂ በሐዲስ ኪዳን ጌታችንን ለመስቀል ሞት ያደረሱ በመሆናቸው በብሉይ ተወስነው ቀርተዋል። በዘመነ ሐዲስ ክርስቲናን የተቀበሉት ሀገራት በርካቶች ቢሆኑም በዘመነ ብሉይ ግን አሕዛብ ነበሩ። ኢትዮጵያ ግን በዘመነ ብሉይ ከእስራኤል ጋር በሕገ አሪት ስትመራ የቆየች በሐዲስ ኪዳንም በራሷ ሐዋርያ /ኢትዮጵያዊ ጃንደረ/ አማካኝነት ክርስቲናን የተቀበለች በሁለቱም ኪዳናት /በብሉይና በሐዲስ/ ዘመን የኖረች ብቸኛ ቅድስት ሀገር ናት።

በብሉይ ኪዳን ዘመን «ኸናንተ እስራኤላውያን ስኬት እንደ ኢትዮጵያውያን አይደላችሁም» ቢል እግዚአብሔር የተናገረው ቃል ይገኛል። አዋ.9÷7። ከዚህ የእግዚአብሔር ቃል እንደምንረዳው ኢትዮጵያውያን በዚያ ወቅት ከእስራኤል ልጆች ጋር የተካከለ እምነት የታረመ ምግባር እውነተኛ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያላቸው ሕዝቦች መሆናቸውን ነው።

ሊቀ ነቢያት ሙሴ ኢትዮጵያዊቷን እንዳገባ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በዚህ ጊዜ እንቱ ማርያምና ወንድሙ አሮን ሙሴ ለምን ኢትዮጵያዊቷን ያገባል ብለው ተቃውሟቸውን ገለጡ። እግዚአብሔርም በማርያምና በአሮን አድራጐት ተቆጣ። «በባረያዬ በሙሴ ሳይ ትናገሩ ዘንድ ሰምን እስፈራችሁም» አለ። ማርያምም በለምጽ ነደደች። እሷም ሙሴ እግዚአብሔርን ለምኖ ምሕረት አሰጣት። ዘሌ.12÷1-16። ሙሴ ኢትዮጵያዊቷን ለትዳር የመረጣት በነበራት አምልኮተ እግዚአብሔር መሆኑ አሌ አይባልም። እንዲህም ባይሆን እግዚአብሔር በሙሴ ኢትዮጵያዊቷን ማግባት የተበሳጩትን ማርያምና አሮንን ባልቀጣቸው ነበር። ከዚህ የምንረዳው ኢትዮጵያውያን ከዚያ ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔርን ያመልኩ እንደነበረ ነው።

እንዲሁም ኢትዮጵያዊው አቤጫሌክ በመጸዳጃ ጉድጓድ ተጥሎ ለነበረው ነቢዩ ኤርምያስ ደቀ መዝሙር ለመሆን የበቃው በእምነቱ እንጂ በሌላ እንዳልነበረ መረዳት ያስፈልጋል። ኤር.38÷7-11።

የሕዝቧም ሥርዓት እግዚአብሔር በዘመነ ብሉይ ለእስራኤል ከሠጣቸው ሕግ ጋር መመሳሰሉ እና ተፈጻሚነት ማግኘቱ ሌላው አንዱ ቋሚ ምሥክር ነው። ለምሳሌ ወንድ ልጅ በተወለደ በሰው ንተኛው ቀን እንዲገረዝ ከአብርሃም በኋላ እግዚአብሔር ለእስራኤል ትእዛዝ ሰጥቶ ነበር። ዘሌ. 12÷4፤ ሉቃ. 2÷21። ምንም እንኳን ግርዘት በሐዲስ ኪዳን በጥምቀት የተተካ ቢሆንም በዘመነ ብሉይ ኢትዮጵያ ተቀብላ ትፈጽመው የነበረው ይኸው ሥርዓት ዛሬም በሀገራችን እየተፈጸመ ይገኛል።

ኢትዮጵያውያን በብሉይ ኪዳን ትእዛዝ እግዚአብሔርን ከመስማት በተጨማሪ ለማንበብና ወደራሳቸው ቋንቋ ለመመለስም /ለመተርጉምም/ ችለዋል። ኢትዮጵያዊቷ ንግሥተ ሳባ ከ2000 ኪሎ ሜትር በላይ ገሥግሣ የሰሎሞንን ጥበብ ልታደንቅ የሄደችው ከነበራት ፈሪሃ እግዚአብሔር የተነሣ ነው። የሰሎሞን ጥበብ የእግዚአብሔር ነውና። ጥበቡንም በዓይኗ ካየች በጆሮም ከሰማች በኋላ «በአምላክህ በእግዚአብሔር ፊት ንጉሥ እንድትሆን በዙፋኑ ላይ ያስቀምጥህ ዘንድ የወደደህ አምላክህ እግዚአብሔር ብሩክ ይሁን» ስትል እምነቷን ተናግራለች። 2ዜና.9÷8፤ 1ነገሥት.10÷9። ጌታችንም በሰዚህ እምነቷ ተናግሮላታል። ማቴ.12÷42። ምናልባት ብታምን ኖሮ «በአምላካችን» ባለች ነበር የሚል ሰው ቢኖር በእግዚአብሔር ያላመነች ቢሆንም «እግዚአብሔር ብሩክ ይሁን» ብላ ያላመነችበትን ባላመነ ሰገነች ነበር። ንግሥተ ሳባ ከዚህ ጉዞ መልስ ባሕረ ኤርትራን ተሻግሮ በሐማሴን አውራጃ ማይበላ ከሚባል ስፍራ ስትደርስ ለጠቢቡ ሰሎሞን ወንድ ልጅ ወለደችለት። ስሙንም ምኒልክ አለችው። ይህም ቀዳማዊ ምኒልክ ነው። በአረቦች እብነ እልኪም /እብነ ሐኪም/ እየተባለ ይጠራል። በአረቦች «አብን» ማለት «ልጅ» ሲሆን «ሐኪም» ማለት ደግሞ «ጥበበኛ» ማለት ነው። የጥበበኛ ልጅ ለማለት ነው። አባቱ ሰሎሞን ጥበበኛ /ጠቢብ/ ነውና የግእዙ ታሪክ እብነ እልኪም ይለዋል ይኸውም ቃል ንግሥተ ሳባ ዓረብን ትገዛ የነበረች መሆኗን ያስረዳል።

እብነ እልኪምም /ቀዳማዊ ምኒልክም/ 22 ዓመት ሲሆን ነው አባቱን ሰሎሞንን ለማየት ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ። አባቱም በታላቅ

ክብር ተቀበለው። ከዚያም ሕገ ኦሪትንና ሕገ መንግሥትን በዕብራይስጥ ቋንቋ እየተማረ አደገ። በዚያም ለሦስት ዓመታት ከተቀመጠ በኋላ አባቱ ንጉሥ ሰሎሞን ከ12ቱ ነገደ እስራኤል 12,000 /አሥራ ሁለት ሺህ/ የሚሆኑ ብልሆችና አዋቂዎች መርጦ ከተማሩትም ካህናትና ከመሳፍንትም ልጆች 22 ታላላቆች ሹማምንቶች ሰጥቶ ልጁን ምኒልክን ወደ ኢትዮጵያ በ4518 ዓመተ ዓለም /ይህም ከክርስቶስ ልደት በፊት 982 ዓመት/ ወደ ኢትዮጵያ መልሶ ሰደደው።*

በ1917 ዓ.ም የታተመው የመጻሕፍተ ሰሎሞን ወሲራክ ትርጓሜ መግቢያ ላይ ደግሞ የሚከተለው ታሪክ ተጽፎ ይገኛል። «በ4481 ዓ.ዓ ዳዊት ሞት ስሱሞን ነገሠ። ስሱሞን በነገሠ በ4ኛው ዓመት /ይህም በ4507 ዓ.ዓ መሆኑ ነው/ የኢትዮጵያ ንግሥት ወደ ሲዩሪሳሴም ሄደች።... ንግሥት ሳባ ከስሱሞን የወሰደችውን ምኒልክን 22 ዓመት ሲሞሳው ወደ ስባቱ ወደ ስሱሞን ሳከችው። ስሱሞንም ሲጃ መሆኑን በስስራሴሴ ባስታወቀ ጊዜ ሕዝቡ በሁለት ንጉሥ መገዛት ስንቸሳምና ስንገሠህ ወደ ስናቱ ስገር ሰደደው ስሱት።

ስሱም የበኸር ሰጅህን (የበኸር ሰጅህን) ሰደድ ካሳችሁኝ ስናንተም የበኸር የበኸር ሰጅችሁን ስምጡ ስሳችው። ስምጥተው ስጡ፤ ከዚህ በኋላ ሳ ሥርዓተ መንግሥት ስድርሶ ምኒልክን ስንገሥ ከሂኖክ ስሱ ስስክ ዳፋችው ያሱትን መዳሕፍት ስብስቦ ስነዚህንም መዳሕፍት ተርጉመው የሚያስተምሩ 318 ሴዋውያንን ወምሮ ሰጥቶ ሰደደው። ስነርሱም መጥተው (ወደ ኢትዮጵያ) ከዕብራይስጥ ወደ ግሕዝ መሰሰው ስስተምረዋል።»

እዚህ ላይ ዋናው ልናስገነዝበው የምንፈልገው ጉዳይ ከክርስቶስ ልደት 900 ዓመት በፊት (ይህም ብሉይ ኪዳን በሰባው ሊቃናት ወደ ጽርእ-ግሪክ ከመተርጎሙ 600 ዓመት በፊት ነው) ኢትዮጵያ በራሷ ቋንቋ (ግእዝ) ቅዱሳት መጻሕፍትን መተርጎሟን ነው። ይህም ከቀዳማዊ ምኒልክ ጋር አብሮ በመጣው ከአሮንና ከሌዊ ልጆች በተገኘው በሊቀ ካህናቱ በሳዶቅ ልጅ በአዛርያስ መሪነት ተከናውኗል። በአዛርያስ የሕገ ኦሪት ትምህርት ሕዝቡ ሕገ ኦሪትን እንደተቀበለ እንረዳለን። ለዚህም ነው ዛሬ በሀገራችን በሊቀ ካህናቱ የመጣው ሕገ ኦሪት እና በአባ ሰላማ ከጽርዕ (የሰባው ሊቃናት ትርጉም) ወደ ግእዝ የተተረጎሙት መጻሕፍት የሚገኙት።**

በሊቀ ካህናቱ በአዛርያስ ቀጥታ ከዕብራይስጥ ወደ ግእዝ በተመለሱት መጻሕፍት ላይ አንዳንድ የዕብራይስጥ ቃላት በቁማቸው መግባታቸው በተለይም በመጽሐፈ ነገሥት መደጋገማቸው

* መጽሐፍት አሜን ገጽ 74
** ዝነ. ከግሁ ገጽ 18

ከዕብራይስጥ ወደ ግእዝ የተመለሱ ለመሆኑ ማስረጃ ናቸው።
ለምሳሌ አዶናይ (ጌታ)፣ ኤሎሄ (አምላክ)፣ ጸባዖት (የኃያላን) እያለ
የዕብራይስጡን ቃላት ጽፎ ይገኛል።*

ከሰሎሞን መጻሕፍት በኋላ የተጻፉት መጻሕፍት እንዴት ወደ
ኢትዮጵያ እንደገቡ በ1917 ዓ.ም የታተመው መጻሕፍተ ሰሎሞን
ወሲራክ ትርጓሜ መግቢያ ላይ የሚከተለው ተጽፎ ይገኛል።

« ከቀውስጦስ ታሪክ መጽሐፍ ምስክር እናመጣለን። በ4905 ዓ.ዓ
እስራኤል ተማርከው ፋርስ ባቢሎን ወረዱ። ተማርከው ከሄዱ በኋላ
በኢትዮጵያ ያሉ ሲ ቃውንት ከንጉሡ ጋር መከረው የጥያቄ መልእክት ሳኩ።
ነገሩም እንዲህ ነው፤ «የእኛም የእናንተም ስባቶች ነቢያት የዳፏቸው መጻሕፍት
ተቃጠሉን ወደስ ድነዋል?፣ እናንተስ እንደምን ስባችሁ? ሰጣዎት ተሰግዳሳችሁ?
ስንበትንስ ሻሩችሁ?» የሚል ነው። እነዚያም ይህን መልእክት በሰሙ
ጊዜ እንዲህ ብለው መልስዋል።

« እኛ በዳንኤል ጸሎት የክብርሃም ፎጣፎ ጠብቆን ደኅና ነን። መጻሕፍቱን
ግን እኛ እንዳንፈልጋቸው በምርኩ በመከራ ነው ያለን፤ እናንተ ግን በዳግታ በደስታ
ነውና ያሳችሁት ሲያረሳሲም ወጥታችሁ ፈልጓቸው፤ ነገር ግን ከተማረክን በኋላ
ዳንኤል ከእግዚአብሔር ስግኝቶ የዳፈውን መጽሐፍ ድፊን ሰከንሳችኋል ስና ተቀበሎ
ብሰው መጽሐፈ ዳንኤልን ሲከውሳችዋል። ይህም መጽሐፍ የመጣ ስደቹር የሚባል
የኢትዮጵያ ንጉሥ ስለ እስራኤል ወደ ፋርስ ንጉሥ ወደ ዳርዮስ ስማሳጅነት በሳከው
ሰው እጅ ነው።

ይህንንም የዳንኤል መጽሐፍ ተቀብሰው በሰሎሞን ጊዜ ከመጡ መጻሕፍት
ጋር ደርበውታል። ከምርኩ መልስ ዘሩ ባቢል በእስራኤል በነገሠ ጊዜ የኢትዮጵያ
ንጉሥ ከእናንተ ያሉትን መጻሕፍት ሳኩስን እኛም እዚህ ያሉትን እንሰክሳችኋለን
ብሎ ወደቆ እነዚያ የቀሩትን የነቢያትን መጻሕፍት እነዚህም ከሄኖክ ጀምሮ እስከ
ሰሎሞን የነበሯቸውን መጻሕፍት ሁሉ ሲከውሳችዋል።»

ኢትዮጵያ በብሉይ ኪዳን ቅዱሳት መጻሕፍትን ከመቀበል
አልፋ አምስት በሚሆኑ ታላላቅ ቦታዎች መስዋዕተ እራት ትሠዋ
ነበር። እነዚህም በአክሱም፣ በጣና ቂርቆስ (እስከዛሬ የመስዋዕተ
መሠዊያው ድንጋይ ይገኛል)፣ በመርጦላ ማርያም፣ በተደባበ
ማርያምና በብርብር ማርያም ናቸው።

* መጻሕፍተ ሰሎሞን ወሲራክ

ከዚህም በተጨማሪ ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ (The Ethiopian Eunch) የነቢዩ ኢሳይያስን መጽሐፍ ይዞ ሲያነብ ከሐዋርያው ፊልጶስ ጋር በጋዛ እንደተገናኙ መጽሐፍ ቅዱስ ያስረዳል። ሥራ. 8÷26-40። ከዚህም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ኢትዮጵያውያን ክርስትናን ከመቀበላቸው በፊት በቋንቋቸው ቅዱሳት መጻሕፍትን ተርጉመው ይመሩ ባቸውና ይጠቀሙባቸው እንደነበረ እንረዳለን። ይህም ሰው ኢየሩሳሌም የሄደው ሊሰግድ መሆኑ ተጠቅሷል። በዚህም ነቢዩ ሶፎንያስ «ከኢትዮጵያ ወንዝ ወዲያ ማዶ የሚሰግዱ ሰዎች የተበተኑት ሰጆች መባዩን ይዘው ይመጣሉ» ያለው ትንቢት አምኖ በተጠመቀ ጊዜ ተፈጽሟል።

*ሶፎ 3÷10።

በሐዲስ ኪዳንም ኢትዮጵያ ሐዋርያት ለስብከተ ወንጌል ገና ከሀገረ እስራኤል ሳይወጡ ከ34 ዓ.ም ጀምሮ በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ አማካኝነት ሕገ ወንጌል ተሰብኩላታል። ምንም እንኳን ሕገ ወንጌል ሲሰበክ ቢቆይም የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ወደ ኢትዮጵያ የገቡት ግን በ4ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን አማካኝነት ወደ ግእዝ ተተርጉመው ነው።

ኋላም በ5ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ወደ ሀገራችን የመጡት ተሰዐቱ ቅዱሳን (ዘጠኙ ቅዱሳን) የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍትን በሙሉ ወደ ግእዝ ቋንቋ ተተርጉመዋል። ሦስተኛም በ14ኛው መቶ ክፍለ ዘመን የነበሩ ት መተርጉመን መጻሕፍት አባ ሰላማ ሐዲስ ኪዳንን ከተለያዩ ቋንቋዎች ወደ ግእዝ ተተርጉመዋል።

አራተኛም አባ አብርሃም (ግብጾች አባ ሮሜ ይሏቸዋል) የተባሉት ኢትዮጵያዊ ሊቅ ከጌንደር ተነሥተው ወደ ግብጽ በመሄድ የተለያዩ ቋንቋዎችን በማጥናት ሙሉ መጽሐፍ ቅዱስን ወደ አማርኛ ተተርጉመዋል። ከዚህም ትርጉም በ1816 ዓ.ም አርባዕቱ ወንጌላት (አራቱ ወንጌሎች) በ1821 ዓ.ም ሐዲስ ኪዳን በ1832 ዓ.ም ደግሞ ሙሉው መጽሐፍ ቅዱስ ታትሞ ወጥቷል።

ከዚያም ወዲህ በ1878 ዓ.ም ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት የዕብራይስጡንና የግሪኩን ቋንቋ ከሚያውቁ የውጭ ሀገር ዜጎች ጋር በመሆን (ለምሳሌ ማርቲን ፍላድ) እንደገና በማገናዘብ እንዲታተም ተደርጓል።*

ስለዚህ ለኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ስለቅዱሳት መጻሕፍት እና ትርጉም አስተምራለሁ ማለት «ለቀባሪው አረዱት» እንደሚባለው ይሆናል። እንዲህ አድርጋ ቅዱሳት መጻሕፍትን ከሥር ከሥር የተቀበለች በመሆኗ ለሁለቱም ኪዳናት ብቸኛ ባለቤት የሆነችው ሀገራችን ለሰማንያ አንዱ ቅዱሳት መጻሕፍትም ብቸኛ ባለቤት ናት።

* የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ታሪክ ገጽ 19
 ** የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቀለጥ

7. የሰማንያ አሐዱ ቅዱሳን መጻሕፍት
ዝርዝር እና አቆጣጠር

በለቅዱሳት መጻሕፍት ብዛት የተለያየ አቆጣጠር
የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን
በፍትሐ ነገሥት ትርጓሜ ተዘርዝረው የሚገኙት የምትቀበላችሁ
በታች ያሉት 81 መጻሕፍት ናቸው፡፡*

46ቱ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት

35卡

1. እራት ዘፍጥረት
3. እራት ዘሌዋውያን
5. እራት ዘዳግም
7. መጽሐፈ መሳፍንት
9. 1ኛ እና 2ኛ ሳሙኤል **
11. 1ኛ ዜና መዋዕል ***
13. መጽሐፈ ኩፋሌ
15. መጽሐፈ ዕዝራና ነህምያ**
17. መጽሐፈ ጦቢት
19. መጽሐፈ አስቴር
21. ዳግማዊና ሣልሳዊ መቃብያን**
23. መዝሙረ ዳዊት
25. መጽሐፈ ተግሣጽ
127. መጽሐፈ መክብብ
29. መጽሐፈ ሲራክ
31. ትንቢተ ኤርምያስ
33. ትንቢተ ዳንኤል
35. ትንቢተ አሞጽ
37. ትንቢተ ኢዩኤል
39. ትንቢተ ዮናስ
41. ትንቢተ ዕንባቆም
43. ትንቢተ ሐጌ
45. ትንቢተ ሚልክያስ

2. አሪት ዘጸአት
4. አሪት ዘኅልቁ
6. መጽሐፈ ኢያሱ
8. መጽሐፈ ሩት
10. 1ኛ እና 2ኛ ነገሥት**
12. 2ኛ ዜና መዋዕል ***
14. መጽሐፈ ሄኖክ
16. ዕዝራ ካልእ እና ዕዝራ ሱቱኤል**
18. መጽሐፈ ዮዲት
20. መጽሐፈ መቃብያን ቀዳማዊ
22. መጽሐፈ ኢዮብ
24. መጽሐፈ ምሳሌ
26. መጽሐፈ ጥበብ
28. መኃልየ መኃልይ
30. ትንቢተ ኢሳይያስ
32. ትንቢተ ሕዝቅኤል
34. ትንቢተ ሆሴዕ
36. ትንቢተ ሚክያስ
38. ትንቢተ አብድዩ
40. ትንቢተ ናሆም
42. ትንቢተ ሶፎንያስ
44. ትንቢተ ዘካርያስ
46. ዮሴፍ ወልደ ኮርዮን****

47. የማቴዎስ ወን
49. የሉቃስ ወን
51. የሐዋርያት
52. የሮሜ መልእክት
54. 2ኛ ቆሮንቶስ
56. የኢፌሶን መልእክት
58. የቆላስይስ መልእክት
60. 2ኛ ተሰሎን
62. 2ኛ ጢሞቴ
64. የፊልሞና መልእክት
66. 1ኛ ጴጥሮስ
68. 1ኛ ዮሐንስ
70. 3ኛ ዮሐንስ
72. የይሁዳ መልእክት
74. ሥርዓት ጽዮን
76. ግጽው ሲኖዶስ
78. 1ኛ መጽሐፈ
80. ቀሌምንጣ

የኢ.አ.ተ.ቢ.ክ. እምነት ሥርዓት አምልኮትና የውጭ ግንኙነት ገጽ 42-45

በሌላ አጠራር አራተኛ መቃብያን እየተባላ ይባላል።

በሌላ አጠራር ለራሱ የሚታወቅ ሲሆን የውጭ ግንኙነት ገጽ 42-45
 መቃብያን ለየተባለ ይጠራል - ፍትኅጊ አንቀጽ 2 እና የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ገጽ 10

35ቱ የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት—

47. የማቴዎስ ወንጌል	48. የማርቆስ ወንጌል
49. የሉቃስ ወንጌል	50. የዮሐንስ ወንጌል
51. የሐዋርያት ሥራ (መጽሐፈ አብረክሲስ)	
52. የሮሜ መልእክት	53. 1ኛ ቆሮንቶስ
54. 2ኛ ቆሮንቶስ	55. የገላትያ መልእክት
56. የኤፌሶን መልእክት	57. የፊልጵስቶስ መልእክት
58. የቆላስይስ መልእክት	59. 1ኛ ተሰሎንቄ
60. 2ኛ ተሰሎንቄ	61. 1ኛ ጢሞቴዎስ
62. 2ኛ ጢሞቴዎስ	63. የቲቶ መልእክት
64. የፊልሞና መልእክት	65. የዕብራውያን መልእክት
66. 1ኛ ጴጥሮስ	67. 2ኛ ጴጥሮስ
68. 1ኛ ዮሐንስ	69. 2ኛ ዮሐንስ
70. 3ኛ ዮሐንስ	71. የያዕቆብ መልእክት
72. የይሁዳ መልእክት	73. የዮሐንስ ራእይ
74. ሥርዓት ጽዮን ሲኖዶስ	75. ትእዛዝ ሲኖዶስ
76. ግጽው ሲኖዶስ	77. አብጥሊስ ሲኖዶስ
78. 1ኛ መጽሐፈ ኪዳን	79. 2ኛ መጽሐፈ ኪዳን
80. ቀሌምንጦስ	81. ዲድስቅልያ

9. ለጠያቂዎች መልስ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለሚገኙት መጻሕፍት ቁጥር የተለያዩ ድርጅቶች የየግል ሐሳባቸውን ይሠነዝራሉ። ከእነዚህም መካከል የቅዱሳን መጻሕፍትን ቁጥር ላቲኖች 73 ግሪኮች ደግሞ 76(77) ናቸው ይላሉ። ከእነዚህም ሌላ በ16ኛው መቶ ክ/ዘ ዘግ ይተው የመጡት ፕሮቴስታንቶች ደግሞ ስልሳ ስድስት ነው ሲሉ አሁን አሁን ደግሞ ቁጥሩን አይወስኑ እንጂ ከፕሮቴስታንቶች መካከል ሐዲስ ኪዳንን ብቻ እንብቡ የሚሉ ድርጅቶች ብቅ ብቅ እያሉ ነው። ከዚህም ብሶ የተወሰኑ ምዕራፎችና ቁጥሮች ላይ ብቻ በመወሰን የጠቅላላውን መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም እያዛቡ ይገኛሉ።

በመሠረቱ ቅዱሳን መጻሕፍትን ሽራርፎና ቀናንሶ እነዚህን ብቻ ተቀበሉ ማለት ከእግር ጥፍር አንሥቶ አንገትንም ሠርቶ ጭንቅላት አያስፈልግም እንደማለት ነው። ጌታችን «ከሐግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያስፍ ይቀሳሳል።» ብሎ እንዳስተማረው ከቃለ እግዚአብሔር ውስጥ የሚመቸንን እንያዝ የማይመቸንን እንጣል ማለት ምን ያህል ከባድ እንደሆነ መረዳት ይቻላል። ሉቃ. 16+17። ማቴ. 24+35።

መጽሐፍ ቅዱስን መቁነጻጸል ወይም መሸራረፍ ለአንባቢውና ለሰሚው አደገኛ ነው። «እኔ ያዘዝኳችሁን የአምላካችሁን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትጠብቃላችሁ እንጂ ባዘዝኳችሁ ቃል ላይ አትጨምሩም ከእርሱም ከታገደሱም» በማለት ልዑል እግዚአብሔር የሰጠን ትእዛዝ መቼም መቼ መረሳት የለበትም። ዘዳ. 4÷2። ከሰማንያ አሐዱ መጻሕፍት ያጉደሉ ሁሉ ይህን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላልፏል። ቅዱሳን መጻሕፍትን መቁነጻጸል ከእውነተኛው ጎዳና ያወጣል። በሥጋም በነፍስም መከራን ያመጣል።

አንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ ወደ ወንዝ ከወረደች በኋላ እንሥራቱን በውኃ ብሞላው ይከብደኛል ብላ ጉደሎ ቀድቃ ብትመለስ የምትጉዳው ራሷ ትሆናለች። ምክንያቱም በጀርባዋ ላይ ያዘለችው ጉደሎ እንሥራ ውስጥ ያለው ውኃ በእያንዳንዱ እርምጃዋ ከወዲያ ወዲህ ከፊት ወደኋላ ይንበጫበጫል። በዚህ ጊዜ ሰውነቷን ባልጠበቀችው ሁኔታ ይንጣታል ሚዛኗም አሳጥቶ እንድትወድቅ ሊያደርጋት ይችላል። ፍጻሜዋም ያችኑ ውኃ እንኳን ማፍሰስ ይባባሳል። ብሎም እንሥራዋም መሰበርና ሰውነቷም መጎዳት ነው።

ይዞ በመገናኛ
እንሥራ
በነፍስም እ

ለመገናኛ
ቅዱሳን መጻሕፍት
እንደ ምክንያት
ጥያቄዎች
እንመልከት

1. «ከመጽሐፍ
መጽሐፍ
መጽሐፍ
መጽሐፍ
ወሰደ
ኪዳንን
ደግሞ
አንዲት

ምንም
አብረው ያል
ሰጥተዋቸዋል።
ለዚህም ምስል
ዕዝራና አብ
በዕብራይስጥ
ቀርተዋል።
ከእርሱ በኋላ
ምሁራን ዘንድ

ምክንያት
ወደ ጽርዕ (የ
ግጥም ስራ
የሚለው አመለካከት
(ሊ.ሊ.አ) ግሪኮች
ጠባቂነት መጽሐፍ
በያንን ጭምር
መጽሐፍ

እንደዚሁም ሁሉ ከመጽሐፍ ቅዱስ መካከል የተወሰኑትን ብቻ ይዞ በመጓዝ «ሽክምን ሰማቅሰሰ» የሚሞክር ካለ እንደጌደሎው እንሥራ የጥርጥር ማዕበል ከወዲያ ወዲህ እያማታው በሥጋም በነፍስም እንዳይጉዳ መጠንቀቅ አለበት።

ለመሆኑ እንዳንድ ድርጅቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት ቅዱሳት መጻሕፍት ብዛት ከሰማንያ አሐዱ በታች ናቸው ለማለት እንደ ምክንያት የሚያነሷቸው ጥያቄዎች የትኞቹ ናቸው? እነዚህ ጥያቄዎች ሁለት ናቸው። እነርሱንም ከእነ ምላሻ ቸው ቀጥለን እንመልከት፡-

1. «ከመጽሐፍ ቅዱስ ቁጥር ተራ ገብተው ከሚቆጠሩ ት መካከል አንዳንዶቹን መጽሐፈ ጦቢት፣ መጽሐፈ ዮዲት፣ መጽሐፈ ጥበብ፣ መጽሐፈ ሲራክ፣ መጽሐፈ መቃብያን፣ መጽሐፈ ባሮክ፣ ተረፈ ዳንኤስ፣ ተረፈ ኤርምያስ፣ መጽሐፈ ሄናክ፣ መጽሐፈ ኩፋሴ፣ መጽሐፈ ዕዝራ ሱቴኤስና ዮሴፍ ወልደ ኩርዮንን አይሁድ አስተረከቧቸውም ሰባው ሲቀናትም ብሉይ ኪዳንን ከዕብራይስጥ ወደ ጽርዕ ሲተረጎሙ አስተረጎሟቸውም። እኛ ደግሞ መጻሕፍቱን ያገኘነው ከእነርሱ በመሆኑ እነርሱ ካስረከቡን ውጭ አንዲት አንቀበላለን?» በማለት ይናገራሉ።

ምንም እንኳን አይሁድ እነዚህን መጻሕፍት ከሌሎች ጋር አብረው ያልያዟቸው ቢሆንም ከጊዜ በኋላ ግን ተገቢውን ቦታ ሰጥተዋቸዋል። አልተቀበሏቸውም ማለት ግን ፈጽሞ ስህተት ነው። ለዚህም ምስክር የሚሆነን ከክርስቶስ ልደት 534 ዓመት በፊት ዕዝራና አብረውት የነበሩት ነቢያት መጻሕፍቱን ሲያስባስቡ በዕብራይስጥ የተጻፉትን ብቻ ነበረ። በሌላ ቋንቋ የተጻፉት ሳይሰበሰቡ ቀርተዋል። ኋላም እንደ ዕዝራ ተሰሚነት ያለው ነቢይ ባለመነሣቱ ከእርሱ በኋላ የተጻፉት መጻሕፍት ተቀባይነት ቢቀነስም በአይሁድ ምሁራን ዘንድ ግን ክብር የተሰጣቸው ነበሩ።

ምክንያቱም ከጌታችን ልደት 284 ዓመት በፊት በበጥሊሞስ ዘመነ መንግሥት ሰባው ሊቃናት (ሰብዕ ሊቃናት) ከዕብራይስጥ ወደ ጽርዕ (የግሪክ ቋንቋ) የተተረጎሙት መጻሕፍት እነዚህን ማጠቃለሉ በቂ ማስረጃ ነው። ሰባው ሊቃናት አልተረጎሟቸውም የሚለው አመለካከት ግን ፈጽሞ ተቀባይነት የለውም። በ1950 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) ግሪኮች ባሳተሙት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መጽሐፈ ጦቢት፣ መጽሐፈ ዮዲት፣ ከ1ኛ እስከ 3ኛ መቃብያን፣ አራተኛ መቃብያንን ጨምሮ (ዮሴፍ ወልደ ኩርዮን ሳይሆን አይቀርም)፣ መጽሐፈ ጥበብ፣ መጽሐፈ ሲራክ እና መጽሐፈ ባሮክ ይገኙበታል።

* ታዲያ እነዚህን መጽሐፍት ሰብሶ ሊቃናት አላገኝቸውም ወይም አልተረጎሟቸውም ነበር ማለት ከየት የመጣ ነው? ከእነዚህም በተጨማሪ በግሪኮች ዘንድ መጽሐፈ ሶስና፤ መዝሙር ዘሠለስቱ ደቂቅ እና ተረፈ ዳንኤል (ቤልና ድራጎን) ልክ እንደኛ አቆጣጠር ከትንቢተ ዳንኤል ጋር ተጨምረው ይቆጠራሉ፡፡** ስለዚህ እነዚህን መጽሐፍት ሰብሳቢው ሊቃናት አልተረጎሟቸውም ነበር የሚል ሐሳብ ከንቱ ፈጠራ መሆኑን ልብ ይሏል፡፡ በተጻፉበት በእናት ቋንቋቸው (በዕብራይስጥ) ተጽፈው ሳያገኝቸው ሊተረጎሟቸው አይችሉምና፡፡

መጽሐፈ ሄኖክንም በተመለከተ በ1947 ዓ.ም (እ.ኤ.አ) በሙት ባሕር አካባቢ የተገኘው የዕብራይስጥ ቅጂ ምንም እንኳን ሙሉው ባይገኝም የተገኘው ክፍል ግን በኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ከሚገኘው ጋር ተመሳክሮ አንድ ዓይነት ሆኖ በመገኘቱ አሁን በተለያዩ ቋንቋዎች ተጽፎ ይገኛል፡፡ መጽሐፈ ሄኖክን አይሁድ ባይቀበሉት ኖሮ እንዴት በቋንቋቸው ተጽፎ ሊገኝ ቻለ? ስለዚህ አይሁድ አልተረከቧቸውም ነበር የሚለው አስተሳሰብ ከእውነት የራቀ መሆኑን ልብ ይሏል፡፡

2. ሴሳውና ሁለተኛው ፕዎቄ እነዚህ መጽሐፍት፡- በፕዎቄ አንድ ሳይ የተዘረዘሩት የሚታመኑባቸው ቢሆኑ ኖሮ የሐዲስ ኪዳን ጸሐፊ ከአባባላቸው ወይም ከይዘታቸው በጠቀሰሷቸው ነበር የሚልው መከራከሪያ ነው፡፡

በመሠረቱ አንድ መጽሐፍ ተቀባይነት እንዲኖረው የግድ በሐዲስ ኪዳን ከይዘቱ ሊጠቀስለት ይገባል ማለት ስህተት ሆኖ እናገኛለን፡፡ አንደዚህም ቢሆን ከመጽሐፈ አስቴር ከመኃልየ መኃልይ፤ ከመጽሐፈ መክብብ፤ ከመጽሐፈ ሩት፤ ከመጽሐፈ መሳፍንትና ከአንደኛ ዜና መዋዕል በሐዲስ ኪዳን ምንም የተጠቀሰ ባለመኖሩ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ በሆኑ ነበር፡፡ ስለዚህ አንድ መጽሐፍ ከቅዱሳት መጽሐፍት ጋር እንዲቆጠር ከይዘቱ ሊጠቀስለት ይገባል የሚለውን አስተሳሰብ እንደ መስፈርት መውሰዱ ተገቢ አይደለም፡፡

ይህም ሆኖ ግን ተከራካሪዎች ከማይቀበሏቸው መጽሐፍት ከሌሎች ታቸው በሐዲስ ኪዳን በርካታ ጥቅሶች ተጠቅሰውላቸው በመገኘቱ የእነዚህን መጽሐፍት ተቀባይነት ያለጥርጥር ያስረዳናል፡፡ ስለዚህ የተከራካሪዎች እውነት ለካከት በዚህም ሆነ በዚያ ፈጽሞ ተቀባይነት የሌለው ፈጠራ መሆኑን እንረዳለን፡፡ ሐሳባችንን የበለጠ ለማብራራት የተወሰኑትን ለአብነት ያለው ከዚህ ቀጥሎ እንመለከታለን፡፡

* ሊበኩሉ ዘውዴ ገጽ 154ና155
** ገጽ ከግሁ ገጽ 185

በመስጠትህ ሰ
ተጽፎ ይገኝ
አይለወጥምና
ስት ከቁጥር
ክታከማቹ ምስክር
ሰብረው ይሰርዛሉ
በመጽሐፈ ጦ

በመጽሐፈ
የሚለው የሚገኝ
ቅባት በሚቸገር
ብሎ ጌታችን
ላይም ጌታችን
ከሠጣችሁ ኋላ
ሲል ነው፡፡

በጠባቢት
በማንም ሳይ ስን
ጌታችን «ሰዎች
ከደርጉላቸው» በማ
፡፡

በመጽሐፈ
የማትፈሰገውን በማን
ረገሰህ የምትፈሰገውን
ከተናገረው ቃል ጋ

ስለዚህ ይህ
አያስፈልግም እንደሆነ
ኪዳን ጋር በመስማማት
ተት ነው ከማለት